

<p></p> <p></p> <table style="width: 538px; height: 232px;" border="0"> <tr> <td colspan="2"> <p>FCI: 292 Grupa: II.2.1</p> <p>Pinczery i sznauclery, molosy, szwajcarskie psy g&oscar;skie i do byd&oscar;a, pozosta&oscar;e rasy. Molosy. Mastify.</p> </td> <td>Inne nazwy:</td> <td>Dogo Argentino</td> </tr> <tr> <td>Kraj pochodzenia:</td> <td>Argentyna</td> </tr> <tr> <td>Odmiany barwne:</td> <td></td> </tr> <tr> <td>Popularno&oscar;&oscar;</td> <td></td> </tr> <tr> <td>Wysoko&oscar;&oscar;w k&oscar;cie:</td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> <tr> <td></td> <td></td> <td></td> <td></td> </tr> </table>

<p>Wzorzec FCI nr 292</p> <p>KRAJ POCHODZENIA: Argentyna.</p> <p>DATA PUBLIKACJI OBOWI&oscar;ZUJ&oscar;CEGO WZORCA: 29.01.1999.</p> <p>
PRZEZNACZENIE: Do polowa&oscar;na grub&oscar; zwierzyn&oscar;</p> <p>
KLASYFIKACJA FCI: Grupa 2 Sznauclery, pinczery, molosy, szwajcarskie psy pasterskie, rasy pokrewne.</p> <p>Sekcja 2.1 Molosy, typ dogowaty.</p> <p>Nie podlegaj&oscar; pr&oscar;om pracy.</p> <p>
KR&oscar;KI RYS HISTORYCZNY: Miejscem pochodzenia rasy jest prowincja Kordoba, w centralnej cz&oscar;i Argentyny. Tw&oscar;c&oscar; rasy by&oscar; znany lekarz, cz&oscar;onek starego miejscowego rodu, Dr Antonio Nores Martinez. W 1928 roku jego zami&oscar;owanie do ps&oscar;, b&oscar;ce zapewne tradycj&oscar; rodzinn&oscar;, zaowocowa&oscar;o stworzeniem podwalin oraz opracowaniem wzorca nowej rasy, kt&oscar;&oscar; nazwa&oscar; Dogo Argentino. Swoj&oscar; prac&oscar;opar&oscar; na metodycznym krzy&oscar;owaniu wielu ps&oscar; rasowych z lokalnymi ?psami bojowymi z Kordoby?, bardzo mocnymi, pe&oscar;nymi temperamentu, ale o nieustabilizowanym pokroju i psychice. Ta lokalna rasa by&oscar;a efektem krzy&oscar;&oscar;ek mi&oscar;zy mastifami, buldogami i bull terierami, powszechnie znana i wysoko ceniona przez wielbicieli psich walk, bardzo popularnej rozrywki w owym czasie we wszystkich sferach. Szczeg&oscar;we i kompleksowe badania oraz selekcja prowadzona przez Dr Nores Martineza w kolejnych wyhodowanych pokoleniach, pozwoli&oscar;a mu na zrealizowanie swojego zamierzenia, stworzenia pierwszej ?rodziny?. Na pocz&oscar;tku, traktowano now&oscar; ras&oscar;jako psy do walk, jednak gdy Dr. Nores Martinez zabra&oscar; ze sob&oscar; swoje psy na polowanie, gdzie wykaza&oscar;y zr&oscar;no&oscar;&oscar; do&oscar;&oscar;szybko sta&oscar;y si&oscar;psami my&oscar;liwskimi na grubego zwierzka. Z biegiem czasu, zdolno&oscar;ci adaptacyjne ujawni&oscar;y wszechstronno&oscar;&oscar;tych ps&oscar;. Sta&oscar;y si&oscar;one zar&oscar;no &oscar;wietnymi psami towarzyszc&oscar;ymi i chroni&oscar;c&oscar;ymi swojego pana, jak i doskona&oscar;ymi, dzielnymi psami my&oscar;liwskimi na dziki, pekari, pumy i inne drapie&oscar;niki wyst&oscar;uj&oscar;ce na rozleg&oscar;yh i r&oscar;norodnych terenach Argentyny. Harmonia budowy, wywa&oscar;enie i doskona&oscar;e umi&oscar;ienie tworz&oscar; z tych ps&oscar; doskona&oscar;yh towarzyszy w d&oscar;ugich w&oscar;r&oscar;kach w ka&oscar;dych warunkach atmosferycznych, a tak&oscar;e nieust&oscar;liwych w pogoni za zdobyc&oscar;. 21 maja 1964 rasa zosta&oscar;a uznana przez Zwi&oscar;zek Kynologiczny Argentyny i otwarto dla niej ksi&oscar;&oscar;rodowodow&oscar;. W roku 1973 (31.07) dzi&oscar;i wielkiej pasji, pracy i zaanga&oscar;owaniu dr Augustina Nores Martineza, brata i spadkobiercy tw&oscar;cy rasy, FCI uzna&oscar;o i zarejestrowa&oscar;o t&oscar; pierwsz&oscar; i jedyn&oscar; jak dot&oscar;d argenty&oscar;k&oscar; ras&oscar;

WYGL&oscar;D OG&oscar;NY: Typowy molos, proporcjonalny, bez cech gigantyzmu. Jego wygl&oscar;d jest pe&oscar;en harmonii i si&oscar;y, widoczne plastyczne umi&oscar;ienie, cia&oscar;o pokryte elastyczn&oscar; przylegaj&oscar;c&oscar; sk&oscar;&oscar;. Ruch spokojny, ale spr&oscar;sty, zdradzaj&oscar;cy jego inteligencj&oscar;i mo&oscar;liwo&oscar;&oscar;szybkiej reakcji oraz jego z natury radosne usposobienie. Mi&oscar;y i oddany, frapuj&oscar;cy swoim bia&oscar;ym umaszczeniem, zbudowany jak prawdziwy atleta.

ISTOTNE PROPORCJE: Jak u zwierz&oscar;t mesomorficznych, &oscar;aden element nie dominuje nad pozosta&oscar;ymi, cia&oscar;o charakteryzuje harmonia i wywa&oscar;enie. Kufa i czaszka r&oscar;nej d&oscar;ugo&oscar;ci. Wysoko&oscar;&oscar;w k&oscar;cie r&oscar;na wysoko&oscar;ci w zadzie. G&oscar;&oscar;oko&oscar;&oscar;klatki piersiowej r&oscar;na 50% wysoko&oscar;ci w k&oscar;cie. D&oscar;ugo&oscar;&oscar;cia&oscar;a o 10% wi&oscar;sza ni&oscar; wysoko&oscar;&oscar;w k&oscar;cie.

USPOSOBIENIE: Pogodny, otwarty, wrażliwy, przyjacielski, niezbyt hałaśliwy pies, zawsze wiadomy swojej siły. Nie powinien nigdy być agresywny, tej cechy należy szczególnie przestrzegać. Nie toleruje osobników tej samej płci na swoim terytorium, cecha częstsza u samców. W roli psa myśliwskiego jest bystry, cichy, odważny i waleczny.

GŁOWA: Sprawia wrażenie mocnej i silnej, zgodna w liniach, pozbawiona ostrych kontur. Górna linia wklęsło-wypukła: wypukła czaszka dzięki wyraźnym mięsiwom, lekko wklęsła trzewio czaszka. Połączenie głowy z szyją to mocny, umiarkowany łuk.

MŁOCZASZKA: Czaszka: Zwarta, wysklepiona zarówno z profilu jak i oglądana z przodu. Wyraźne brzośki jarzmowe tworzą duże wklęsłości w skroniach wypełnione plastycznymi mięśniami. Silnie rozwinięte mięsie karku sprawiają, że guz potyliczny jest mało widoczny. Bruzda czołowa słabo zaznaczona.

Stop: Lekko zaznaczony, jako przejście od wypukłej czaszki do lekko wklęsłej kufy. Mocno zaznaczone brzośki nadoczodołowe sprawiają, że z profilu stop wydaje się wyraźny.

TRZEWIO CZASZKA: Tej samej długości co młoczaszka.

Nos: O dużych nozdrzach. Czarny. Widziany z profilu lekko uniesiony, jako zakończenie wklęsłości kufy. Front nosa prosty, prostopadły, w linii krawędzi uchwyty lub nieznacznie przesunięty do przodu.

Kufa: Mocna, nieco dłuższa niż głębsza, szeroka, jedynie lekko zwężająca się. Górna linia nieco wklęsła, co jest charakterystyczną cechą Doga Argentyńskiego.

Wargi/Faule: Umiarkowanie grube, krótkie i przylegające. Luźny kąt wargowy, połączona czarna pigmentacja.

Szczęki/Zgrzyz/Zęby: Mocne dobrze zachodzące na siebie, bez przodo- czy tyłozgrzyzu. Szczęki nieznacznie, równomiernie zwężające się. Zapewniają maksymalny chwyt. Zęby duże, dobrze wykształcone, osadzone w linii, czyste bez próchnicy. Połączone kompletne uzębienie, ale ważniejsze regularne ustawienie zębów. Dopuszczalny zarówno zgrzyz cępowy jak i nożycowy.

Policzki: Duże, relatywnie płaskie, pozbawione fałd, wybrzuszeń i rzeźbienia, pokryte mocną skórą.

Oczy: Ciemne lub orzechowe, chronione przez pigmentowane powieki, ale brak pigmentacji nie jest wadą. W kształcie migdałki, szeroko osadzone, na średniej wysokości. Wyraz oczu żywy i czujny, ale jednocześnie wyjątkowo twardy, zwłaszcza u psów.

Uszy: Osadzone wysoko na bokach głowy, szeroko, tak jak szerokość czaszki. Kopiowane w kształcie trójkąta o bokach nie dłuższych niż 50% długości przedniej krawędzi naturalnego ucha. Jeśli nieskracane, są średniej długości, szerokie, grube, płaskie o zaokrąglonych końcach. Pokryte gładkim włosiem, nieco krótszym niż na tułowiu; niewielkie plamy na uszach dopuszczalne. Uszy w spoczynku przylegają do policzków, w podnieceniu na wpół uniesione.

SZYJA: Średniej długości, mocna i wysoko noszona, dobrze umiarkowana, lekko wysklepiona. W kształcie ścięgna stożka, połączona z głową umiarkowanym karkiem ukrywającym wszystkie kości, szeroko nasadzone połączona z klatką piersiową. Pokryta grubą, elastyczną skórą, mniej przylegającą niż na reszcie ciała. Pod brodem delikatne fałdy skóry, ale nie zwisające. Włos w tej części nieco dłuższy niż na reszcie tułowia.

TUŁOŻE: Długość tułowia (mierzona od mostka do guza kulszowego) jest dłuższa o 10% niż wysokość w kłębie.

Górna linia: Pozioma; kłęb i zad na tej samej wysokości.

Kłęb: Duży i wysoki.

Grzbiet: Mocny, silnie rozwinięte mięsie tworzą nieznaczne wysklepienie w partii lędźwiowej.

Lędźwie: Mocne, ukryte pod w pełni rozwiniętymi mięśniami, które tworzą nieznaczne bruzdowate kręgosłupa. Nieco krótsze od partii grzbietowej, nieznacznie wznoszące się w stronę zadu. Górna linia nabiera swojego charakteru dopiero u dorosłych psów, których mięsie grzbietu i lędźwi są w pełni rozwinięte, wcześniej górna linia jest nieco spłaszczone.

Zad: Średniej długości, szeroki i muskularny; nieznacznie widoczne guzy kulszowe i biodrowe. Szerokość ronna lub nieznacznie mniejsza

ni szeroko klatki piersiowej; nachylony pod kątem ~30° w stosunku do poziomu, linia zadu opadająca w kształcie łuku w kierunku nasady ogona.
Klatka piersiowa: Szeroka i głęboka. Różaje mostka na wysokości stawu barkowego, a linia mostka na wysokości łokcia; łebra długie umiarkowanie wysklepione.
Brzuch: Nieznacznie podciągnięty, nigdy w takim stopniu jak u greyhouna; umiarkowany tak samo dobrze jak pachwiny i ławie.

OGON: Osadzony umiarkowanie wysoko, pod kątem 45° w stosunku do górnej linii. W kształcie szabli, gruby i długi, siadający do stawu skokowego, ale nie niżej. W spoczynku zwisa naturalnie, w podnieceniu trzymany nieznacznie powyżej górnej linii, ?pracujący? na boki. W ruchu noszony na przedłożeniu górnej linii lub nieznacznie powyżej.

KOŹYNY PRZEDNIE: Mocne jak pozostałe partie ciała, o solidnym koźny i umiarkowaniu, proporcjonalne do wielkości psa. Oglądane ze wszystkich stron proste i równoległe ustawione.
Łopatk: Proporcjonalne, bardzo mocne, doskonale, lecz nie przesadnie umiarkowane. Łopatk ustawione pod kątem 45° w stosunku do poziomu.
Ramiona: Średniej długości, proporcjonalne do całości. Mocne i bardzo umiarkowane, ustawione pod kątem 45° w stosunku do poziomu.
Łokcie: Mocne, pokryte mocną bardzo sprężystą skórą, pozbawioną fałd i zmarszczek. Przylegające do tułowia, wyglądające jakby były jego częścią.
Przedramię: Tej samej długości co ramię pionowe, proste o mocnej kości, dobrze umiarkowane.
Nadgarstek: Mocny, w linii przedramienia, bez wystających kości czy fałd skónych.
Łopatek: Nieznacznie spłaszczone, o dobrym koźny, nachylone pod kątem 70-75° w stosunku do podłoża.
Łapy: Okrągłe, z mocnymi, krótkimi i zwartymi palcami. Mocne poduszki, pokryte czarną, szorstką w dotyku skórą.

KOŹYNY TYLNE: Umiarkowanie kątowane. Mocne, silne, równoległe ustawione, dające wrażenie siły i wymaganej sprawności. Zapewniające odpowiedni napęd i decydujące o charakterystycznym ruchu.
Uda: Długoproporcjonalna do całości, mocne z w pełni rozwiniętym, plastycznym umiarkowaniem. Kąt biodrowo-udowy bliski 100°.
Kolana: Ustawione w osi koźny, kąt stawu kolanowego bliski 110°.
Podudzie: Mocne, nieco krótsze niż udo, lecz równie dobrze umiarkowane.
Staw skokowy i łopatek: Łopatek krótkie, mocne, pozwalające na silny napęd koźny. Staw skokowy mocny z dostrzegalną kością piętową. Kąt w stawie skokowym 140°. Łopatek mocne, prawie w kształcie walca, prostopadłe do podłoża. Wilcze pazury jeśli są, należy usunąć.
Łapy: Podobne do przednich, jedynie nieznacznie mniejsze i szersze.

KROK/RUCH: Zwinny i sprężysty; z zauważalną zmianą gdy psa coś zainteresuje - naprężona postawa i szybka reakcja, typowe zachowanie dla rasy. Krok spokojny, wyciągnięty kłus, z dobrym wykretem i dynamicznym napędem tyłu. W galopie widać energię i siłę jak dysponuje pies. Koźny w ruchu są prowadzone równoległe. Inoch niedopuszczalny, traktowany jako poważna wada.

SKÓRA: Jednolita, niezbyt gruba, gładka i elastyczna. Przylegająca do ciała, nie tworzy fałd, jedynie na szyi nieco luźniejsza. Skóra jak najmniej pigmentowana, z wiekiem jednak coraz wyraźniej. Przesadnie pigmentowana skóra jest niedopuszczalna. Preferowane są psy o pigmentowanych wargach i obwłokach oczu.

SZATA:

WŁOS: Jednolity, krótki, prosty i gładki w dotyku, o długości 1,5 do 2 cm. Podszerstek i gęstość włosa zależna od klimatu. W klimatach tropikalnych włos jest rzadki i cienki (powodując, że miejsca pigmentowane skóry są widoczne, co nie jest wadą). W zimnych klimatach włos jest grubszy i gęstszy, często z podszerstkiem.

UMASZCZENIE: Całkowicie białe; jedynie jedna czarna albo ciemna plama wokół oka jest dopuszczalna, jeśli nie pokrywa więcej niż 10% powierzchni głowy. W przypadku dwóch psów tej samej klasy, sędzia powinien wybrać zawsze bielszego.

WIELKOŚĆ
Wysokość w kłbie: Psy: 62 do 68 cm,
Suki: 60

do 65 cm

WADY: Każde odstępstwo od wzorca należy traktować jako wadę. Jej ocena powinna być proporcjonalna do stopnia tego odstępstwa.

POWAŻNE WADY:

- Słabo rozwinięta muskulatura i lekka kość (włosy).
- Słabo pigmentowany nos.
- Luźno wiszące wargi.
- Małe, wąskie lub zniszczone zęby. Braki w uzębieniu.
- Zbyt jasne oczy; entropium, ectropium.
- Beczkowata lub płaska klatka piersiowa.
- Płaskie obojrze.
- Przesadnie kątowane koźzyny tylne.
- Zbyt długie przostopie.
- Nietypowy ruch.
- Obfita pigmentacja skóry u młodych psów.
- Widoczne niewielkie obszary z kolorowymi włosami.
- Niestabilny temperament.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE:

- Nos pozbawiony pigmentacji.
- Przodozgryz lub tyłozgryz.
- Jasnoniebieskie oczy; oczy nie tej samej barwy (heterochromia).
- Długi włos.
- Łaty na tułowiu. Więcej niż jedna łata na głowie.
- Wysokość poniżej 60 lub powyżej 68 cm.
- Agresywność

UWAGA: Psy muszą mieć dwa, normalnie rozwinięte jądra, w pełni usytuowane w mosznie.